

Granats.	Pirita dodecaèdrica.	
Piçarra cristallina granatí- fera.		Siderita.
Llimonita.		Calcita.
Ferro oligist còmpacte.		Termàntida.
		Saragossa y Desembre de 1901.

RVND. P. LONGINOS NAVÁS, S. J.

Plantes notables dels voltants de Tarrassa

(Continuació)

Spiræa Filipendula, L. Sant Pere Sacama, enfront l'estació d'Olesa, és el punt més meridional d'aquesta especie, tant comú a la regió alta de Catalunya. Maig y Agost.

Potentilla recta, L. Salvador y Pourret la refereixen a Nuria, confonent-la ab la *pyrenaica*; E. Bont, a Montserrat, s'ens dubte prenent per tal la *hirta*; Vayreda, a Massanet de Cabrenys, cita que'm mereix confiança; més aon pot cullir-se ab tota seguretat és en el punt d'intersecció del camí de Badalona a Sant Fost ab la serra de Montalegre a Montcada, barrejada ab la *hirta*, a la qual s'assembla bastant, si bé és de major talla. Maig.

Tamarix hispanica, Boiss. *T. africana* auct gall. (Pan in litt. ad me). Solament citada per Puiggarí a Rajadell, se troba en la Riera del Palau, entre Can Guitart y Can Casanovas, y vora al Llobregat, junt a la Puda, barrejada ab la *gallica*, L. Abril y Maig.

Scleranthus biennis, Reut. An aquesta especie, nova pera Espanya, refereix Pau la planta, propia de la Riera del Palau y que verament no's pot confondre ab les altres especies del mateix género que's citen y troben per les montanyes catalanes. Maig.

Sedum rubens, L. Circunscrit a pochs punts de Catalunya, viu també en el torrent de la *Xuriguera*, prop de la muralla del *Pantano*. Juny.

S. cœspitosum, D. C. Aquesta diminuta planta, unicament citada per Salvador en les immediacions de Barcelona, fou descoberta en la Riera de les Arenes durant una excursió ab

els meus deixebles, per D. Domingo Palet, avuy advocat y entès geòlech de Tarrassa. Abril.

Saxifraga Tremolsi, Pau. Espècie nova, considerada per Costa com a varietat *condensata* de la *geranioides*. Roques del cim de Sant Llorenç. Juny y Agost.

S. catalaunica, Boiss. et Reut. Efectivament, se troba a Montserrat y Sant Llorenç, com diu Costa, en les escletxes del conglomerat y punts menys accessibles, puix és molt perseguida per atribuir-se-li propietats abortives; mes alguns exemplars de la *S. Aizoon*, Jacq., que recullí pel camí de Nuria, són tant semblants a la *catalaunica*, que fan néixer dubtes sobre l'autenticitat d'aquesta espècie. Maig y Juny.

Conopodium ramosum, Costa. *Bunium Costæ*. Pau. No solament a Sant Llorenç y Montserrat, aon la descobrí Costa, sinó també a Sant Salvador, Ubach y demés terres immediates. Juny.

Valerianella coronata, D. C. No molt comú a Catalunya, se troba algunes vegades en les vinyes pedregoses del nord de Tarrassa. Maig.

Petasites fragrans, Pres., var. *laxiflora*, Costa. Limitada per l'autor en el litoral, se troba també rarament en els torrents de Tarrassa. Febrer.

Centaurea montana, L. y *catalaunica*, Pau. *C. sensidecurrrens* auct. cat., non Jord. Varietat nova. Sobre l'estació d'Olesa, seguint el bosch cap a Coll Cardús. Maig.

C. ochrolopha, Costa. Descoberta per aquest botànich a Montcada, Sant Fost y algun altre punt de Catalunya, abunda en els erms y vores dels camins, entre Rubí y Sant Cugat, aon se troba una varietat *microcephala*, que presenta totes les parts molt reduïdes, especialment les calàtides. Maig y Agost.

C. cœrulescens, Lap., var. *contracta mihi*. *Capitulis in apice caulis glomeratis*, a typo differt. La descobrí pel Juny del 96 a Sant Fost de Campcentelles.

Serratula undicaulis, D. C. Tournefort és l'únich autor que cita aquesta espècie a Catalunya, referint-la a Montserrat, en qual vessant oriental la crech probable, tota vegada que's troba en les serres d'enfront o de Sant Salvador, a l'altra part del Llobregat, aon la descobrí pel Maig del 84, y pot recullir-s'hi ab relativa abundancia.

Hieracium Cadevalli, Pau. Sempre he mirat ab molt respecte

les innombrables espècies, varietats y formes d'aquest intrincaïssim gènere; però desde'l pacient y escrupulós estudi que n'estant fent els botànichs francesos Arvet Touvet y Gaston Gautier, que n'han remès ja dotze tomos a la Real Academia de Barcelona, me sembla atrevit quant se digui respecte d'ell, fins que dits autors donguin per acabada sa. difícilíssima tasca. En la visita ab que m'honraren acompanyats del Dr. Tremols, el dia 6 de Juliol del 97, vegeren la planta que'l Sr. Pau tingué l'amabilitat de dedicar-me, y la consideraren com a *H. pyrenaicum*, Jord., var. *Cadevalli*, opinió que de cap manera accepta'l distingit botànich de Segorbe. Per ma part, estudiada la planta *in situ* y vistos els diferents trànzits al *pyrenaicum*, m'inclino a creure que'l *H. Cadevalli* no és bona espècie. Montserrat, y rarament a la Xuriguera y Matadepera. Setembre.

H. Sabaudum, L. Aquesta espècie, que solament Masferrer cita a la provincia de Barcelona, abunda en els torrents de l'Ubach y Matadepera, desde Agost a Novembre.

H. hirsutum, Beruh., segons Arv. Touv. y G. Gautier. Unicament citat a Nuria, per Texidor, se troba a Matadepera, junt ab l'anterior, y també l'he recullit a Ribes. Agost y Setembre.

DOCTOR JOAN CADEVALL

(Continuarà)

La Saint-Jean en Finlande ⁽¹⁾

Depuis quelques années, dans le monde politique surtout, on a beaucoup parlé de notre lointaine terre de *Suomi* (2), de notre Finlande, qui apparaît au touriste toute

(1) Nostre distingit y actiu corresponent a Finlandia ha escrit a un dels socis d'aquesta Institució una carta en la que li dona, per medi de l'article que publicuem, interessants noves sobre una costum molt semblant a les que tenim a Catalunya en la nit de Sant Joan. Com se veu, fa la ressenya d'una excursió verificada aquesta nit per una de les bahies de la costa finnesa. Hem cregut oportú'l publicar-la, per tractar-se, com havem dit, d'una costum tant semblant, que té lloch en regions tant apartades, com són nostra Catalunya y la desdixada Finlandia. —(N. de la R.)

(2) El mot *Suomi* és una paraula indígena que'ls finnesos usen referint-se an ells mateixos.